

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **S. B. I. M.**, narozen X
statní příslušník Irácké republiky
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2025, č. j. OAM-176/ZA-ZA11-K11-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2025 žalovaný podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci, neboť jeho žádost shledal nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu (opakovaná žádost).

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. Žalobce uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí cituje jen malé množství zdrojů vypovídajících o aktuální situaci v Iráku. Z žádného z nich přitom podle žalobce neplyne, že by v Iráku civilistům nehrozilo nebezpečí. Žalobce namítl, že kromě *informace Polského cizineckého úřadu ze dne 14. 2. 2025* a *informace České tiskové kanceláře (ČTK) ze dne 14. 3. 2025* se všechny ostatní zdroje vypovídající o bezpečnosti v Iráku týkají jen předešlých let. Žalobce shrnul, že žalovaný za podklad pro vydání napadeného rozhodnutí nevzal žádný zdroj, který by byl aktuální, relevantní a úplný.
4. Žalobce uvedl, že válka v pásmu Gazy, která propukla v říjnu 2023, má přímé dopady na iráckou bezpečnost. Irák se podle žalobce stal zástupným bojištěm, na němž se střetávají ambice Spojených států amerických, Íránské islámské republiky a dalších aktérů. Žalobce popsal, že v důsledku eskalace války v Gaze začaly šíitské milice v Iráku útočit prostřednictvím raket a dronů na americké cíle v Sýrii a Iráku. Tyto skupiny se podle žalobce označují jako „Islámský odpor v Iráku“ a za cíl si vytyčily pomstít se za válku v Gaze a vypudit Spojené státy americké z regionu. Žalobce konstatoval, že Irák se stává dějištěm regionálního konfliktu a spolu s tím roste i riziko pro civilistky, neboť k útokům dochází v blízkosti civilní infrastruktury. Na podporu těchto svých tvrzení žalobce označil čtyři internetové zdroje: *A Protection of Civilians snapshot: Iraq 2024-25*. (2025, May 7). PAX. <https://protectionofcivilians.org/report/poc-snapshot-iraq-2024-25>; *Security Council Hears, as UN Iraq Mission Winds Down, of Progress Won, Work Yet Remaining*. (2025, June 10). UN Meetings Coverage and Press Releases. <https://press.un.org/en/2025/sc16083.doc.htm>; *June 2025 Monthly Forecast: Iraq*. (2025, June 1). Security Council Report. <https://www.securitycouncilreport.org/monthly-forecast/2025-06/iraq-25.php>; *World Report 2025: Iraq*. (2025, January). Human Rights Watch. <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/iraq>. Žalobce shrnul, že žalovaný dopady válečného konfliktu v Gaze při rozhodování nijak nezohlednil.
5. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení, přičemž odkázal na obsah správního spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Setrval na tom, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, jimiž by se měl znovu meritorně zabývat. Citoval z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2014, č. j. 1 Az 22/2014-33, v němž se soud vyslovil ke smyslu a účelu institutu opakované žádosti.
7. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný ani žalobce nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení příslušné výzvy nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli oba výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věťe druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věťe první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává

– s výjimkou vyplývající z § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávaného případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že aktuální žádost žalobce, o níž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, je v pořadí již druhou žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Dne 25. 7. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany žalovanému podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Dne 27. 11. 2024 žalovaný rozhodl o neprodloužení doplňkové ochrany s odůvodněním, že pominuly důvody, pro které byla žalobci udělena doplňková ochrana a v případě návratu do vlasti mu již nehrozí riziko vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce nebrojil a dne 17. 12. 2025 nabylo rozhodnutí právní moci. Dne 10. 2. 2025 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž žalovaný následně rozhodl napadeným rozhodnutím, které je předmětem soudního přezkumu.
12. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
13. Z § 11a odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*
 - a) *nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a*
 - b) *svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
14. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu platí, že *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
15. V souladu s ustálenou judikaturou správních soudů musí správní orgán při zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti vždy zdůvodnit, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (srov. bod 19 rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

16. Žalobce v žalobě uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nezohlednil zhoršení bezpečnostní situace v Iráku v důsledku války v Gaze a z toho plynoucí hrozbu vážné újmy pro civilisty. Žalobce tedy – jinými slovy – namítal, že se žalovaný dostatečně nezabýval otázkou, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v jeho zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
17. Soud konstatuje, že na straně 5 napadeného rozhodnutí se žalovaný aktuální bezpečnostní a politickou situací v Iráku podrobně zabýval. S odkazem na *informaci Polského cizineckého úřadu ze dne 14. 2. 2025 - bezpečnostní situace v Iráku* uvedl, že od roku 2022 dochází k civilním obětem jen zřídka, protože civilisté nejsou přímým cílem vojenských operací válčících stran. Připustil, že pohraniční oblasti Kurdistánu jsou ohroženy tureckými útoky, zdůraznil nicméně, že provincie Erbil, odkud pochází žalobce, zaznamenala mezi lety 2022 až 2024 „jen“ 8 civilních obětí. Vysvětlil, že iránský útok, který zasáhl Erbil v lednu 2024, byl zacílen na konkrétní prominentní osobu. Shrnl, že útoky ozbrojených skupin na civilisty jsou sporadické a bezpečnostní situace v Iráku se stále zlepšuje. S odkazem na *informaci Enabling Peace in Iraq Centre (EPIC) ze dne 7. 8. 2024 – referenční příručka Iraq Security and Humanitarian Monitor (ISHM)* uvedl, že bezpečnostní situace v provincii Erbil je v porovnání se zbytkem Iráku stabilnější. S odkazem na *informaci České tiskové kanceláře (ČTK) ze dne 14. 3. 2025* uvedl, že tzv. Islámský stát byl v Iráku prakticky poražen. Žalovaný poukázal na skutečnost, že závěr o zlepšení bezpečnostní situace v Iráku akceptuje i recentní judikatura, konkrétně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 8 Azs 177/2023-84, nebo ze dne 26. 2. 2025, 1 Azs 191/2024-88. Žalovaný konstatoval, že v Iráku dochází ke svévolnému násilí jen v malé míře, nelze tedy hovořit o hrozbě vážné újmy: „*Při využití standardu reálného nebezpečí je zřejmé, že možnost, že by se žadatel stal obětí nerozlišujícího násilí je pouze otázkou naprosté nahodilosti a nepředvídatelnosti*“.
18. Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shromážděným podkladům již v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81 (nověji též v usnesení ze dne 26. 2. 2025, č. j. 1 Azs 191/2024-88) uvedl, že: „*Při používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“
19. Žalobce svou žalobní námitku neaktuálnosti, irelevance a neúplnosti opřel o čtyři internetové zdroje popisující dopady války v Gaze na bezpečnostní situaci v Iráku. Nejmladší z těchto zdrojů pochází ze dne 10. 6. 2025, přičemž k seznámení s podklady byl žalobce předvolán dne 24. 6. 2025. Žalobce tedy mohl na všechny čtyři zdroje poukázat již ve správním řízení. Soud přesto žalobcem označené zdroje pečlivě prostudoval a shledal, že potvrzují jím tvrzené informace stran bezpečnostní situace v Iráku, tj. že v důsledku eskalace války v Gaze začaly síly podporované Íránskou islámskou republikou (jmenovitě šíitské milice) útočit na americké cíle v Iráku, což může ohrožovat také civilisty, jakkoli ti nejsou zamýšleným terčem útoků.
20. Soud předně konstatuje, že podklady shromážděné žalovaným vypovídající o bezpečnostní situaci v Iráku pocházejí z období od srpna 2024 do března 2025. S ohledem na to, že žalobce namítá nezohlednění změny situace po eskalaci války v Gaze (probíhající od října 2023), nelze podklady popisující období po její eskalaci hodnotit jako zastaralé. Soud připouští, že ani jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí válku v Gaze explicitně nezmiňuje, její konkrétní dopady na vývoj bezpečnostní a politické situace v Iráku však *informace Polského*

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

cizineckého úřadu ze dne 14. 2. 2025 - bezpečnostní situace v Iráku vyjmenovává. Konkrétně popisuje jednotlivé iránské a americké nálety na cíle nacházející v Iráku, zejména americké údery na šíitské milice. Namítá-li tedy žalobce, že se Irák stal zástupným bojištěm, na němž se střetávají ambice Spojených států amerických, Íránské islámské republiky a dalších aktérů, což podle něj žalovaný nezohlednil, soudu nezbývá než konstatovat, že *informace Polského cizineckého úřadu ze dne 14. 2. 2025 - bezpečnostní situace v Iráku*, z níž žalovaný vycházel, jednotlivé iránské, americké, ale i turecké údery zohledňuje. Skutečnost, že v této zprávě nejsou explicitně jmenovány geopolitické faktory spojené s těmito událostmi (tj. právě válka v Gaze) nepovažuje soud za jakkoli relevantní z hlediska její vypovídající hodnoty pro účely posouzení hrozby vážné újmy. Soud proto námitce, že žalovaný nezohlednil dopady války v Gaze na bezpečnostní situaci v Iráku, nepřisvědčil.

21. Soud konstatuje, že *informace Polského cizineckého úřadu ze dne 14. 2. 2025 - bezpečnostní situace v Iráku* konstatuje v porovnání s lety 2022, 2023 a 2024 nižší počet civilních obětí. Uvádí totiž, že na rozdíl od předchozích let, kdy situaci v Iráku určovaly boje s tzv. Islámským státem, nynější útoky na civilní obyvatelstvo zpravidla necílí („*útoky na civilisty jsou sporadické a rozptýlené*“). Oproti tomu ani jedna ze žalobcem označených zpráv nepodává, zda se počet civilních obětí v Iráku meziročně zvýšil či snížil. Konkrétně zpráva *A Protection of Civilians snapshot: Iraq 2024-25*. (2025, May 7). PAX. <https://protectionofcivilians.org/report/poc-snapshot-iraq-2024-25> popisuje jednak snížení počtu útoků tzv. Islámského státu, jednak nárůst násilných incidentů namířených proti civilistům v provincii Basra a čtyři civilní oběti tureckého úderu v provincii Erbil (obě tyto skutečnosti ovšem zmiňuje i podklad ze správního spisu *informace Polského cizineckého úřadu ze dne 14. 2. 2025 - bezpečnostní situace v Iráku*, který i po jejich zohlednění dopívá k závěru o meziročním poklesu civilních obětí). Soud proto shrnuje, že žalovaným využitě zdroje o situaci v zemi původu reagují i na skutečnosti, na které poukazuje žalobce ve své žalobě, tedy na situaci v regionu po eskalaci války v Gaze. Z hlediska aktuálnosti rovněž soud považuje podklady žalovaného z období srpen 2024 až březen 2025 za dostatečně aktuální k posouzení žádosti žalobce podané dne 10. 2. 2025, o které bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto dne 9. 2. 2025. Soud s ohledem na výše uvedené nepřisvědčil námitce, že podklady pro vydání rozhodnutí vypovídající o bezpečnostní situaci v Iráku jsou neaktuální, irelevantní či neúplné.
22. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, neboť z něj vyplývá, jaký skutkový stav vzal žalovaný za rozhodný, jakými úvahami se při právním posouzení věci řídil a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech. Žalovaný se otázkou, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v Iráku, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, podrobně zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí a své úvahy opřel o dostatečné podklady. Pro úplnost soud podotýká, že sám žalovaný v průběhu správního řízení potvrdil, že jím uvedené důvody pro podání žádosti o azyl jsou totožné jako v jeho první žádosti.
23. Vzhledem k výše uvedenému soud konstatuje, že žalovaný na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu správně dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro zastavení řízení o opakované žádosti žalobce pro její nepřipustnost.
24. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. února 2026

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.